FRIHETEN

Nr. 19 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

VÅR MEINING —

7 juni 1940 - då konge og regjering laut reisa ut av landet, slo dei fast: «Vi held fram med krigen til Norge er fritt og sjølstendig at». Ut i frå dette vaks det fram ein sterk heimefront med heile folket attom seg. Utan våpen, utan vald og terror, har vi her heime i tre år ført ein seig kamp. For fienden freista vi yta minst mogleg, og vi har ofra mykkje i fridomsarbeidet. Men trass i dette har Hitler oppnådd å gjera både folket og landet til reidskap for seg. All nasjonal eigedom, skogen, garden, heimen, maskinone, fabrikkane, verkstad og kontor har fienden teki i bruk i sin krig. Og no krev han oss beint inn i den tyske hæren. Vi har vorti hjelparar i det banditt vesen som har dekt Europa med galger og konsentrasjonslegrer, misshandla og myrda i millionvis, stole, herja og brent. Heimefronten ser no dette klårt.

Vi veit at vår konge og regjering ikkje vil ha Norges soga tilsølt med slik skjendsel og skam. Roleg sjå på at nasjonen vert trødd under føter, folket handsama som trælar og ein for ein vergelaust avretta, - det er ikkje i samsvar med nasjonens sanna livsinteresser og turvarde, og vi her heime har desse tre åra fått røyna Hitler sin hemningsløyse krigspolitikk både på lekam og sjel. Vi veit og at jo lengere krigen varer, dess fleire og tyngre vil ofrane verta. Difor ser vi det naudsynt å venda oss til styresmakta. For no må vi slåst - for eller mot Hitler. Og norske patriotar vil med alle midlar verge heimen, familien, kulturarv og eigedom. Dei stiller seg til oppgåve å ta del i øydelegginga av den tyske krigsmaskin her i landet, sprenga dei tyske transportar og transportmidlar, jernbanebruer, kraftverk, fabriker og andre tyske krigstiltak. Angivarer og provokatører må slettast ut.

For å ta del i denne oppgåva organiserer vi patriotar oss i gruppor på 3 til 7 mann. Ein av oss er avsvarleg leidar og førebur og tilrettelegg arbeidet, skaffar til veges utstyr, sprengstoff og våpen. Etterkvart må desse gruppone, frå dei minste til dei største, smeltast saman til større formasjonar under ei sams leiding for heile landet. For å kunne utløysa denne sabotasje og friskarekrig må landets lovlege styremakter hjelpe oss med utstyr. materiell og våpen, fagfolk og om det krevst.

Lærarstriden, pressestriden og sabotasjehandlingane våre viser at kamp-

handlingar nyttar. I Danmark har dei vorte særs flinke å organisera sabotasje. Ingen meinar der at dette er unyttig arbeid. Sjøl kommunistar og konservative står saman om oppgåva. Kvifor skal det då være annerl.is hos oss?

I Jugoslavia er folkeviljen og den nasjon l: kampkrafta utloyst til hard og kompromisslaus nedkjemping av all ukultur, undertrykking og barbari. I staden for eit åpent oppmarsjområde for Hitler-Tysklands krigsmaskin, har det vorti eit kampområde, der dei tyske og italienske hærane forb'ør. Vi er og overtydde om at garantien for fridom og sjølstende ber kvart einskild folk i seg sjøl. Difor vert krava til oss so store - både heime og ute. Difor vert det aldri ytt nok. Nordmenn med nasjonalt ansvar **kjenner ingen andre omsyn enn dei vi må ta for å råka fienden sin produksjon, transport og hær.**

Dei historiske vedtaka for 9 april og 7 juni 1940, som konge, regjering og storting har gjort kjent for det norske folk, vil alltid stå som merkjesteinar i soga vår til no. Trufast har heimefronten fylgja vår lovlege styresmakt. 9 april var folket lite budd på krig. Men tre års illegalt fridomsarbeid i heimlandet har lært oss fienden og oss sjølve å kjenne. Svelt, terror og vald har kvesst stridshugen. Heimefronten ser det slik at vi no må ta fatt.

Vår meining er at Norges lovlege styresmakt må være sams i at vi no går saman om å utløyse nasjonens kampvilje og kampkraft. I krig for nasjonens sanne livsinteresser og turvande vil det norske folket stå samla og sterkt, budd på å ofra ALT — livet og — for Norges fridom og sjølstende.

ER DU KLAR? Det skulde kanske synes unødvendig å stille et slikt spørsmål nå etter at vi har hatt en 3-årig natt over Norge. Dessverre er det ikke slik. Det finnes ennå mange som sitter å venter på at friheten skal komme sendende som manna frå himmelen. Det er ikke tilfelle. Friheten er no som må kjøpes og betales. Det er den enkeltes innsats i den kamp som no pågår som skal gjøre utslaget.

Still deg derfor spørsmålet selv. Er jeg klar? Er jeg klar til å ofre det som kreves av meg i kampen for å fri Norge?

Kanske kan du ikke svare selv — Det er noe tvilende ved din samvittighet. Du er ikke riktig klar over hvordan du vil stille deg i det øyeblikk du står foran realiteter. Gå over til nasi vil du ikke. Der er svaret klart og greit. Men hva vil du ofre? Vil du søke deg et passende dekke, eller vil du melde deg i forreste linje?

Still deg selv på prove får du se. Vi skal gi deg noen råd så du kan finne ut hvor du står.

Hva føler du i dag når fedrelandssangen blir sunget? Eller når «Gud signe vårt dyre fedraland» lyder i vårkvelden?

Hva føler du når du ser våren gro fram i li og fjell? Når du sitter ved vannet en sommerkveld og ser sola gå ned og gylle skog og li med gullglans? Når du sitter ved fossen i vårnatta og venter på at fisken skal bite?

Føler du frysninger over hele din

kropp, vil tårene bryte fram? Syns du alt er dødt og øde, så du får lyst til å legge deg ned for aldri mer å stå opp? Tar missmot og sorg overhånd i slike stunder, ja, då elsker du landet ditt mer enn du har vist om før.

Men bak deg, ser du grønne? Hva føler du da? Hva føler du når du ser glitrende offisersuniformer i en forsamling for nordmenn?

Hva føler du når du hører tysk språk blande seg med tonene fra våre nasjonalsanger? Føler du hatet? Det bitre, uforsonlige hat? Gir dette hat deg en ny livsvon, ny vilje til å leve videre? Ser du gjennom dette hat ei lita spire av dag, eit vitnemål om lysere tider? Føler du dette, da kan du svare ja på spörsmålet om du er klar.

Prøv deg selv, men gjør det fort. Det er disse to ting som skal føre oss fram til seieren.

Det er kjærleiken til land og folk og hatet til tyrannene som har tatt alt dette fra oss som skal gi næring til den vilje som skal sette oss istand til å bryte ned det bolverk nasi har reist mot fridom og folkestyre.

Vi danner broderringen og synger:

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem.
Furet, værbitt over vandet
med de tusind hjem.
Elsker, elsker det å tenker
på vår far og mor
og den saganatt som senker
senker drømmer på vår jord.

Ut fra denne broderringen skal fridomsfanen heises, Norge skal bli ditt og mitt. Gjør klar!

VET DU at det tyske sikkerhetspoliti har 1200 betalte angivere i Oslo og omegn?

Forstår du nå at det gjelder å være forsiktig? 1200 norske i samarbeid med 14.000 tyske nasister. Det betyr at de er over alt. Du kan ikke sitte i en park, ikke gå inn i en butikk, ikke stå i en kø uten at du har en eller flere som passer på deg. Det tyske sikkerhetspoliti består ikke bare av mannlige betjenter. Det er nesten like mange tyske kvinner iblandt det. Det er folk som i en årrekke har lært norsk språk, det er profesjonelle gatepiker, bunnfall. Det er folk fra de øverste lag i samfunnet.

De norske angivere er også av samme slags, folk fra alle lag.

Det gjelder å være forsiktig. Det må ikke komme en ytring om noe eller noen. Vi norske kan ikke lenger være sikker i vår egen stue, kanske lytter det en ved det åpne vindu.

La ikke dette forhold gå deg på nervene, men lær deg å vise omtanke i all din ferd.

Vi er ikke tilhengere av terror. Vi vil også helst ha lovlig rettergang og dom mot dem som i denne tid har stilt seg til disposisjon for overfallsmakten. Men når det gjelder angiverne tror vi neppe det vil lykkes noen å hindre at de blir utryddet uten lov og dom.

Dette mest nederdrektigste av alt som finnes på jord, angiverne, de må utryddes. Skånselsløst.

Det gjelder oss forøvrig at det norske folk reagerer sundt og rett når det gjelder disse skadedyr. Vi har aldri hørt noe som er blitt omtalt med større tilfretshet enn meldingen om

de 11 som var vandret herfra. Vi kan nå supplere listen med 7 til. For å vise at det ikke lenger blir vist noen skånsel skal vi nevne at to av disse er to piker på henholdsvis 16 og 17 år. De sto i tysk tjeneste på mer enn en måte, en morgen de gikk på arbeid ombestemte de seg og la vandringsstaven ned for alltid. Det er trist for de hjem slikt rammer, men det er like trist for dem har mistet sine kjære på grunn av angivernes skitne trafikk.

Vi har mottatt en melding om at fru E. ikke skulde være angiver. Vi vil be våre kjære lesere om å undersøke saka nøye før de gir noen melding. Fru E. har nå i snart 3 år vanket sammen med tyskere, det har forekommet flere arrestasjoner i hennes nærhet. At hun ser dårlig ut og skal ha barn forekommer ikke oss noe underlig.

Det må nå være slutt på at norske kvinner stiller seg til disposisjon for tyskerne. Kvinner som heretter blir sett sammen med tyskere vil bli oppgitt i avisa og stemplet etter fortjeneste. Nå vet du det.

VÆR FORSIKTIG. Fra Oslo får vi melding om at en mann er skutt av det tyske politi. Det ringte på entredøra etter at familien hadde lagt seg, mannen gikk for å lukke opp, men glemte å ta sikkerhetskjeden av før han åpnet. For å få den av måtte han lukke døren inntil, tyskerne skjøt og mannen fikk 3 kuler i kroppen.

Det er åpenbart for alle at tyskerne blir mer og mer nervøse etter som tia går. Først så var det så å si ikke en beruset tysker å se, men nå er det ikke lenge mellom hver gang det hender. Ofte kan en se berusede tyskere kjøre grassat gjennom gatene. Flere personer er blitt drept eller såret ved denne bastialske opptreden. For en tid siden kolliderte en tysk politibil med trikken i Bergensgata i Oslo. En norsk ble drept og flere såret. 3 tyskere ble drept. Tyskerne var beruset, det var en hel del tomme og halvfulle brennevinsflasker i bilen. Føreren av sporvogna er arrestert for sabotasje.

KVINNER VÅKN OPP. I den siste tid har det vært en hel del kvinner som har søkt seg inn ved Oslo sporveier som konduktører. Har alle disse tenkt på hvilke følger dette har for den mannlige betjening?

Neppe. Husk at for hver kvinne som begynner ved sporvegen får den tyske krigsmakt høve til å skrive ut en mann til arbeid for seg. Derfor må hver kvinne som betrakter seg som norsk ikke søke arbeid ved sporvegen eller andre steder der de skal overta mannens arbeid.

De som har begynt frivillig etter at loven om den nasjonale arbeidsinnsats ble satt ut i livet de begår en judasgjerning, ikke bare mot den mannlige betjening ved sporvegen, men mot hele det norske folk. I tia som kommer vil det sansynligvis bli tvangsutskriving til arbeid ved sporvegen, men her gjelder også den almindelige regel at en hver god norsk borger ikke skal møte til slikt arbeid.

Parolen er: Ingen kvinne på mannens plass hverken ved sporvegen eller andre steder.